

RÉVÉSZ ISTVÁN

A Duna keringője

Királynőnk, ékszerünk,
S ragyogás vagy nekünk,
Szép Duna.

Büszke, elragadó,
Európának egy gyöngye,
Szépe vagy.
Tündöklés vagy...

Nemzetek dicsérnek,
Földrészek ismernek,
Szép Duna.

Büszke városaink,
Partjaid mellett, oly szépek
S híresek.
Ékszerünk vagy...

Harangok, templomok
S énekszó dicsóít,
Szép Duna.

Erdők, hegyek között
Keringőt táncolva libbensz,
Szerelmem.
Szerelmesem...

Csillagok, emberek
Beszélnek rólad,
Óh, szép Duna.

Folyók s Európa
Kék színű szalagja vagy,
Szép királynóm.
Gyönyörű vagy...

Duna

Miként felragyognak a csillagok az univerzumban, s benne a napunk és a föld is,
Európa, Ázsia és az összes többi földrészek egymás között így beszélgetnek.

Vajon hol keressünk értéket és szépet, hol a természet már nem értékes és véges.

Az emberek szíve rejtelmes, így Európa felszólalt, az emberek környezetében.

Vajon a folyamok között, a büszke s szép Európának, városainak csillogásában,

Van-e szép leánya, gyöngye, aki éke, s tán királynője az neki, és vajon méltó-e hozzája.

Akit büszkén, és dicsőítő szóval, bemutatnánk nekünk, sőt az egész világnak is.

Előáll ekkor Európa, a felséges, mondván: halljátok szómat, és rám figyeljtek.

Mert van leányom, ki büszkeségem nékem, aki a folyóvizeknek szépséges királynője,

Mint fénylő kék szalag a leány hajában, s mint szivárványnak színei, ékszer ő.

Nagyvárosok ékessége vagy te, s hatalmas, a te szépséged fényessége fenséges.

Mint a dicsőség, a napfény csillámlik hullámaidon, erő és büszkeség árad belőled.

Fekete-erdő titokzatos rejtekében születted, hiszen az óriásoknak sarja vagy te,
Mint gyenge, bájos leánygyermek a te forrásod, királyok és nemzetek őriznek.
Ártatlanságod kezdetben ugyan bájos, de azt hamar felülmúlja ragyogásod.
Az utadnak végén, a Fekete-tenger deltájában, ott fejezed be gyönyörű futásod.

Bajorország királyai dicsérnek téged, hol Ulm és Regensburg hirdeti szépséged,
Passau és Linz királynője vagy ekkor már; Bécsnél, sőt Budapestnél is keringőt jársz.
Nemzetek hajolnak meg előtted: bajorok, csehek, osztrákok és még a magyarok is.
Sőt Európa népe mind, az egész világ, mind-mind tisztelnek, és ím, szeretnek téged.

Ha felindulsz, hatalmad és erőd tüstént megmutatod, még a természet is segít tenéked,
És az áradásod, vized elsöpör mindent, sőt a hegyekben szorosokat vágsz magadnak.
Mindig szépítkezel az erdeidben, és segítnék társaid, számtalan vizek forrásai, a folyamok.
Formálsz mindig a jelent és a jövőt is, az ember csak követi mindenkor a te akaratodat.

Hiszen évezredek történelmét írtad, és emberek sorsát formáltad a hullámaiddal,
Híd vagy te az emberek és országok között, mint a múlt, a jelen és a jövő együtt.
Mindörökké megőrzi történelmed Európa múltját, a dicső jelent s talán a jövőt is.
Az eljövendőt nem tudhatja senki, és reméljük, a pusztulásodat sem idézi elő semmi.

Amint a hegyek között libegsz tova, Lech és Naab, sőt az Isar,
majd az Inn is üdvözöl téged,
Már az Alföld végtelen rónáin járod kecses táncaid, hol talál-
kozol keringőzve másokkal is.
Újabb és újabb társaiddal: a Rábával, a Drávával, hol a Sziget-
közt és Gemencet is megérinted.
Sőt találkozol Tiszával, a szökével is és a Szávával, majd a
Moravával is, mert hú társaid ők.

Ekkor már téged dicsőít délnek minden ékessége, hol kinyílik
előtted a Vaskapu is,
S zivednek szava mindig említést tesz rólad Nándorfehérvár-
nak déli harangszavában.
Így a te vized is életet ad a természetnek, az embernek kenye-
ret, munkát és a látgy pihenést.
Amint a szépséges Európát nézik a csillagok, a te vizedben is
nézik, nézik a tükörképüket.

Európa kék szalagja vagy te, nagyvárosoknak büszkesége, fé-
nye, éke és gyöngyszeme,
Bécs valcerja kacérkodik a te szépségeddel, sőt még Budapest
és Pozsony is dicsőít téged.
Büszke vagy te s fenséges, mint a királynő, szépségedet min-
denütt hirdetik hullámaid.
Eljönnek hozzád távolról és közlelől, csodálni és megélni
mindazt, amit rólad regélnek.

Mert még az Isten is megemlékezik rólad, hiszen a várak és a
templomok, temelletted,
emlékeztetik egész Európát arra, hogy az ostorát és nyilait is
otthagytá, a te szép partjaidnál.
Otthont adott a Kárpátoknak gyönyörű völgyeiben Pannóniá-
nak, a hunoknak s Attilának.
Bazilikák, katedrálisok sokasága dicsőít téged, köztük Linz,
Passau és Esztergom csúcsa.

Buda és Bécs is meghajol előtted, éke és dicsősége vagy már mindörökké a szép Európának,
S ahol elhaladsz, a nagyvárosoknak szépsége ragyog reánk,
drágagyöngy s éltetőnk vagy már.
Amikor rólad beszélnek a csillagok és az emberek, királyok
mellett a királynőt látják tebenned.
Hullámaid elringatnak mindig, mint a lány szerelem, óh, szere-
tet, kell-e ennél fenségesebb?

Az egész föld gyöngyszeme vagy te, s Európa ékszere, koro-
nája, óh, Duna,
mint királyok éke: büszke királynője vagy a nagy folyóvizek-
nek.
Dicsőséged ragyogása, töltsé be mostan az emberi szíveket,
sőt, az egész földet!
Hiszen a világ – a földrészek és a népek – ismernek téged, és
dicsérik a te szépséged?.

Kairó

Elvonult előttem a világ dicsősége,
Csillagok, emberek s városok jöttek.
Köztük a napfényes földrész metropolisza,
Mely az emberiség bölcsőjét is hordozta.

Egy titokzatos, szép város jött elébem,
Ki bíbor rózsák között, finom fátyolban ékeskedett.
Fény volt csillogása, bája, s szépsége elragadott,
S mint kék szalag, a Nílus szeretete, szerelme övezte.

Amint elvonult előttem, Zaffa tánca libegett,
Történelmét s ékszereit is bemutatta nekem.
A homok, mely övezte, a kísérete és a dísze is,
Mind arannyá változott körülötte, körülöttem is.

Piramisok dicsősége, köztük a Szfinx ereje,
Fáraók s királyok emlékeivel büszkélkedett.
Bemutatta nekem ékszerét s szigeteit is e báj,
Amiként a tengerek és a sivatagok ölelik át.

Bemutatta nekem szent helyeit is,
Hol hitéről, sőt életéről is bizonyít.
Allah nevét, a mindenség urát dicsőíti ott,
Nemzetek- s földrészeknek bizonyosága ő.

Amikor kérdeztem, mi a neved, fenséges,
Hiszen szeretetet, tiszteletet érdemelsz.
Különleges hang csengett az én fülemben,
Ugyanis azt mondta: Kairó az én nevem.

Elvonult előttem a világ dicsősége,
Csillagok, emberek s városok jöttek.
Köztük tán Kairó volt a legszebb,
Azt hiszem, e szép várost örökké dicsőítem.

A hit és a bűn rejtélye...

Vajon tudod-e, te gyarló ember, mi is az a hit?
Hiszen tudod, a hit, a reménylett dolgok valósága...
És a nem látott dolgokban való meggyőződés...

A bűnt is meghatározhatnád-e, csak egy szóban?
Hiszen különös szó ez, mert egyszerű. Törvénytelenység...
Akármilyen is legyen a te hited, a bűn fertője átöleli...

Nos, a hited, vajon megtarthat-e téged a bűn tengerében?
Óh, ha a reménylett és nem látott dolgok is beteljesülnének...
A pusztulásodat avagy az üdvösségedet is eredményezhetné...